

UZAKTAKİ KARDEŞİME

Uzakta ağır azap çeken kardeşim
Kuruyup, lale gibi çöken kardeşim
Amansız, zalim düşmanlar ortasında
Göl gibi gözyaşı dökten kardeşim

Önünü ağır kaygı örmüş kardeşim
Ömrünce yaddan cefa görmüş kardeşim
Hor bakan, yüreği taş, yavuz düşman
Diri diri derisini soymuş kardeşim

Ya Pirim Ay! Değil miydi Altın Altay
Anamız bizim? Bizler birer tay
Bağrında yürümedik mi serazat
Yüzümüz değil miydi ışık saçan ay?

Alalı altın aşık atışmadık mı?
Tepişip bir döşekte yatışmadık mı?
Altay gibi bir ananın ak sütünden
Beraber emip, beraber tadışmadık mı?

Akmadı mı bizim için dupduru bulak
Şarıldayıp, gürül-gürül dağdan inerek
Hazırdı uçan kuş, kopan yel gibi
Dilesek bir bir atlar, tıpkı burak

Altay'ın altın günü nazlanarak
Gelende pars gibi bir er olarak
Akdeniz, Karadeniz ötelere
Kardeşim, gittin beni bırakarak

Ben kaldım yavru balaban, kanat açamam
Uçmaya davransam bir türlü uçamam
Yön bulduran, yol gösteren can kalmadı
Yavuz düşman koyar mı şimdi beni vurmadan

Kurşunlar genç yüreğime saplandı
Günahsız temiz kanım su gibi aktı
Kansız kalıp, halden düşüp bayıldım
Karanlık zindanlara sınımsız kapattı

Görmüyorum gece gezdiğimiz ovayı
Gündüz güneşi, gece gümüş nurlu ayı
Nazlı nazlı ipek kundaklara sarmalayıp
Bizi büyüten altın anam Altay'ı

Ey Pirim! Ayrıldık mı ulu bütünden?
Dağılıp yılmayan yağın oklardan
Türk'ün pars gibi yüreği varken
Korka kul mu olduk düşmandan sinen

Özgürlüğe kanat çırpan Türk canı
Gerçekten hasta mı, bitti mi hali?
Söndü mü yürekteki ateş, kurudu mu
Damarda kaynayan atalar kanı

Kardeşim sen o yanda, ben bu yanda
Kaygıdan kan yutarız,, bizim ada
Layık mı kul olup durmak? Gel gidelim
Altay'a, ata mirası altın tahta

MAĞJAN CUMABAY

MAĞCAN'A CEVAP

Uzaktan azabımı bilen kardeşim
Sevgisiyle gözyaşımı silen kardeşim
Özü amansız düşmanlar ortasında
Gönlünü derdime bölen kardeşim

Ağır kaygılarla doldum kardeşim.
Kuruyup Lale gibi soldum kardeşim.
Taş yürekli düşmanı sen hep bilirdin.
Ben şimdi haberdar oldum kardeşim

Ortak anamız idi, Altın Altay
O bir Tulpar idi, bizler birer tay
Bağrında şimşekler gibi çakardık
Karşımızda sönük kalırdı, gün ve ay

Alalı altın aşık atıştık elbet
Tepişip bir döşekte yatıştık elbet
Altay gibi bir ananın ak sütünden
Beraber emip, beraber tadıştık elbet.

Bizim için dupduru bulaklar aktı.
El attığımız yerde şimşekler çaktı.
Emrimizdeydi uçan kuş ve kopan yeller
Bindiğimiz atlar tıpkı buraktı.

Bir gün ortak hayatın süresi doldu.
Tanrı emriyle sefer mukadder oldu.
Akdeniz-Karadeniz aşır gitsem de,
Yüreğim Altın Altay'da kaldı.

Bilirim öksüz kalıp kanat açamadığın
Uçmaya davransan da uçamadığın
Yön bulduran, yol gösteren can olmayınca
Düşman kurşunlarından kaçamadığın

Sana degen kurşun, bana saplandı
Günahsız kanımız birlikte aktı
Toprağa düşen kan, onu yurt kılar
Bizi ayrılıp, bölünmek yaktı.

Ben de hasretim, gezdiğimiz ovaya
Gündüz güneşe, gece gümüş nurlu aya
Bizi ipek kundaklara sarmalayıp
Bağrında büyüten anamız Altay'a

Ulu bütünden ayrılıp uzağa düştük.
Tarihin kazanında yıllarca piştik.
Dağılıp yılmadık yağın oklardan
Yiğitlik suyunu biz özünden içtik.

Özgürlüğe hamle eden Türk canı
Ne hasta düştü, ne de tükendi hali
Sönmedi yüreklerdeki ateş
Kurumadı damardaki atalar kanı

Kardeşim, sen o yanda, ben bu yanda
Kudret doğmaz ayrı ayrı yatanda
Gücü-kuvveti toplamak gerek
Atalardan miras Uluğ Vatanda.

FEYZULLAH BUDAK